

Λυσσεμ.

Δανοί Άλλεις.

Έγκειται η διαφορά μεταξύ αρχαίου και νεωτέρου θεάτρου. Ένῳ ἐκεῖνο διὰ τοῦ καυτηρίου θεραπεύει μίαν κοινωνικὴν νόσον, τὸ νεώτερον πνεῦμα ἀναξέει ὅλας τὰς πληγὰς, διαχύνει ὅλον τὸ μῖασμα, ἀλλ' ἀνευ ἰάσεως τινός.

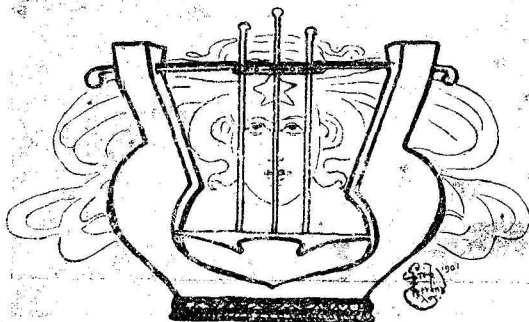

Διὰ τὰς Κυρίας.

Έχει καὶ ὁ θυμὸς τὰς ὑπερβολὰς του καὶ τὰ ἴθυμά του. Έκείνα τὰ πελώρια καὶ ἀνεργμάτιστα βέλα, τὰ ὁποῖα ἐνεθρόνισαν ἐφέτος εἰς τοὺς θερινούς πῖλους τῶν αἰ κυρίαί, ἐκεῖνες ἡ τέντες, εἶναι μία ἀρνυδὸς κομψότητος. Τετραγωνίζουσι τὴν κεφαλὴν, πίπτοντα ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ χάνεται ἡ ὥρατα γραμμὴ τοῦ λαιμοῦ καὶ τοῦ προσώπου. Εἶναι μία νέα ἐκδοσις Ὀθωμανικῆς καλύπτρας, διαφανεστέρας μὲν ἀκαλαισθήτου ὁμως πάντοτε.

Οἶονεὶ ὡς συμπλήρωμα, ἔρχεται ἡ εἰδησις ὅτι νέα μὸδα εἶναι νὰ φέρουσι αἰ κυρίαί καπέλλα ἀνδρικό, ρεμπούπλικες μὲ κορδέλλες πλατεῖες. Εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ ἐκκλισις εἰς τὸ γούστο τῶν κυριῶν μας ὅπως μὴ περιπλακῶσιν εἰς τὰ δίκτυα τῆς νέας αὐτῆς ἐλείνηθῃς μὸδας; Ἄς μὴ λησμονῶσιν ὅτι τὸ σοβαρὸν ἀπέχει μὸλις ἐν βήμα τοῦ γελοίου.

ΔΑΦΝΙΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ
ΧΡΟΝΙΚΑ

* Ἐπιστολὴ πρὸς τὴν «Παναγοθήκη».

Liège, le 6 Août 1904

Cher Monsieur

Les artistes peintres et sculpteurs de la belle époque de la Renaissance italienne se sont tous appliqués à étudier la nature afin d'en saisir les beautés idéales; après quoi, ils ont cherché à connaître les secrets de l'art antique copiant, étudiant d'une façon approfondie les chefs d'œuvre de la belle époque Grecque.

Le centre de ces études se trouvait principalement à Rome dont les collections d'antiques et le charme de la campagne romaine avaient une heureuse influence sur les grands maîtres d'alors. Les vrais passionnés d'art de cette époque privilégiée comprenant que la réelle mission de l'art est de parler au cœur et d'instruire le peuple en lui permettant d'admirer de belles œuvres estimèrent qu'il était de leur devoir, selon les saines traditions de l'antiquité hellénique, d'ornez les places et les voies publiques ainsi que les monuments tels que les palais officiels ou municipaux, les hôpitaux, les bibliothèques par une profusion de chefs d'œuvre de sculpture ou de peintures qui sont le charme de tant de villes italiennes.

Athènes, grâce à ses inestimables collections de sculptures des plus belles époques, son site aux lignes superbes et son atmosphère si limpide, à tous les éléments désirables pour y créer également un centre artistique où seraient cultivées les traditions du grand art qui permettaient par la décoration intérieure et surtout extérieure des Monuments publics et des places de ville de faire d'Athènes un musée de plein air, comme l'étaient les plus célèbres villes grecques des temps anciens.

Faisant des vœux pour ce bel idéal, je souhaite pour votre ville une glorieuse floraison d'art.

De cœur

J. PLONDEUR

* Ἐκθεσις Λωζάννης. — Τὴν 1ην Αὐγούστου ἤνοιξεν ἐν Λωζάννῃ τῆς Ἑλβετίας καλλιτεχνικὴ Ἐκθεσις. Ὁ ἀδικροῦσθ μὲχρι τῆς 15ης Νοεμβρίου.

* *Πολεμικὸν μνημεῖον.* — Συνεστήθη ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν ἐράνων διὰ τὴν ἀνέγερσιν μνημείου ὑπὲρ τῶν πεσόντων κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897 εἰς τὴν Ταράτσαν καὶ Καμηλόβρυσιν τῆς Λαμίας.

* *Ἐν ἴσῳ τοῦ Τιτιανοῦ.* — Ἡ Ἐθνικὴ Πινακοθήκη τοῦ Λονδίνου ἐπλουτίσθη πρὸ ἡμερῶν δι' ἐνὸς ἐκ τῶν σπανιωτέρων ἔργων τοῦ Τιτιανοῦ. Εἶνε ἡ περίφημος εἰκὼν ἡ γνωστὴ εἰς τὸ πορτραῖτο τοῦ Ἀριόστου, ἐν ἑκ τῶν σπανίων ἀριστουργημάτων τοῦ κόσμου. Ἡ εἰκὼν ἠγοράσθη ἀντὶ 30,000 λιρῶν ἤτοι 750,000 φράγ. χρυσῶν.

Ἡ πραγματικὴ τιμὴ τῆς εἰκόνος εἶνε σχεδὸν διπλασία, ἀλλ' ἐπωλήθη ὑπὸ φιλομούσου πλουσίου Ἀγγλοῦ εἰς τὴν ἀρχικὴν ἀξίαν, εἰς τὴν ὅποιαν τὴν εἶχεν ἀγοράσει οὗτος πρὸ πολλῶν ἐτῶν.

* *Εὑρήματα ἐν Ρωσσίᾳ.* — Ἀρχαιολόγοι ἐνεργήσαντες ἀνασκαφὰς ἐν τῇ αὐτῇ τῆς οἰκίας Ἀβραμῶφ τινος εἰς τὸ Κέρτα, εὐρέθησαν ἐνώπιον ἀνοίγματος ὑπογείου στοᾶς. Εἰσδύσαντες περαιτέρω εὐρέθησαν ἐν μέσῳ κατακόμβης τῶν πρώτων χριστιανικῶν αἰώνων. Ἐπὶ τῶν μαρμαρίνων πλακῶν τῆς κατακόμβης ταύτης ὑπάρχουσι ἑλληνικαὶ ἐπιγραφαί, ἐν ἰδιαίτερω δὲ θαλάμῳ ἐπὶ τὰ σαρκοφάγοι, ἀνήκοντες πιθανῶς εἰς ἀρχαίας πατρίδας τῆς νοτίου Ρωσσίας, ὑποτελεῖς τότε τῷ Κράτει τοῦ Βυζαντίου. Ἰδιαίτερα πλάξ ἀργυρᾶ μετ' ἐπιγραφῆς καὶ ἀναγλύφων εἰκόνων ἀναφέρει ὅτι ἡ πλάξ αὕτη ἐδωρήθη εἰς τινὰ τῶν εἰρημένων ἀρχηγῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου.

* *Ψηφιδωτὸν ἐν Ἀργεῖ.* — Ὁ κ. Βολγκράφ ἀπεκάλυψεν ἐν τινὶ κήπῳ δυτικῶς τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου ἀρχαῖον ψηφιδωτὸν χρωματισμένον μεταγενεστέρως ρωμαϊκῆς ἐποχῆς, μήκους περίπου 50 μέτρων οὐχὶ ὅμως ἑξακολουθητικῶς ἀκέραιον, καὶ πλάτους περίπου δύο μέτρων ἐκτεινόμενον βορείως στενωτότερον πρὸς δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ εἰς τὸ γράμμα Γ. Πρὸς βορρᾶν δὲ τοῦ ψηφιδωτοῦ καὶ παρ' αὐτὸ εὐρέθη πέτρινον τείχος μετὰ δύο ἐπ' αὐτοῦ βάσεων, ὧν ἡ μὲν μία πιθανῶς ἐστήριζεν ἀγαλμα, ἡ δὲ στήλην. Ἐπίσης εὐρέθη καὶ ἐπιγραφή δυσανάγνωστος τῆς αὐτῆς ἐποχῆς, ἧς διακρίνεται μόνον ἡ λέξις «Αὐτοκράτορα».

Ὁ κ. Γενικός Ἐπιμελητὴς φρονεῖ ὅτι ἴσως εἶνε τὸ Γυμνάσιον Κυλάβρις. Συμφωνεῖ πρὸς τὴν γνώμην ἀρχαιότερων ἀρχαιολόγων ἐν οἷς καὶ τοῦ Κουρτίου, οἵτινες ἐγνωμάτευον ὅτι ἐκεῖ περίπου πρέπει νὰ ζήτηθῃ τὸ Γυμνάσιον Κυλάβρις.

* *Ἀρχαιολογικὸν Συνέδριον.* — Διὰ τὸ Διεθνὲς ἀρχαιολογικὸν συνέδριον ὅπερ, ὡς γνωστόν, θὰ συνέλθῃ εἰς Ἀθήνας τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1905 ἐδήλωσαν μέχρι τοῦδε συμμετοχὴν ἡ Ἀγγλία, Γερμανία, Γαλλία, Βουλγαρία, Σαξωνία, Βυρτεμβέργη, Πρωσσία, Αἴγυπτος, Ρουμανία καὶ Βουλγαρία. Τὴν Γερμανίαν θ' ἀντιπροσωπεύσουσι οἱ κ. Δαίρπελδ, Κάουζ γεν. γραμματεὺς τοῦ ἐν Βερολίνῳ Ἰνστιτούτου καὶ ὁ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴς κ. Ράτιμπορ. Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ συνεδρίου ἐργάζεται περιεργόμενος τὴν Εὐρώπην ὁ κ. Καββαδίας.

Αἱ ἀνακοινώσεις θὰ γίνωνται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, Γαλλικὴν, Γερμανικὴν, Ἀγγλικὴν καὶ Ἰταλικὴν γλῶσσαν.

* *Νέα ἔργα.* — Ὁ κ. Παρθένης ἐτελείωσε τρία νέα ἔργα, εἰς τὰ ὅποια πιστῶς ἀκολουθεῖ τὸν σεπτεονισμὸν. Τὴν «Λίμνην» μετὰ μίαν πολὺ εὐμορφὴν γυμνὴν νύμφην, τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἐν Πόρῳ μονῆς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καὶ τὰς «Ἀγελάδας». Ὁ κ. Παρθένης παρεπιδημεῖ ἤδη ἐν Κάβαλλᾳ ἐργαζόμενος εἰς προσωπογραφίας κατὰ παραγγελίαν.

— Ὁ κ. Ἀλεκτορίδης, ἐγκατασταθεὶς πλέον ὀριστικῶς ἐν Ἀθήναις, ἀσχολεῖται εἰς τὰς προσωπογραφίας τῆς κυρίας Περδικίδου, τῆς δεσποινίδος Κολυβά, ἐτελείωσε τὸν «Ἐσπερινὸν αἶνον», ποιητικώτατον πίνακα καὶ ἐσχέδιασε ἐν τρίπτυχον τὸ «Φίλημα», ἐμπνευσθεὶς ἐξ ἐνὸς στίχου τοῦ Παράσχου.

* *Ὁ κ. Ζοπαῖο.* — Ἐν Ἰταλίᾳ παραθερίσας διήλθεν ἐξ Ἀθηνῶν, ἐπιστρέφων, εἰς Κων/πολιν, ὁ κ. Ζοπαῖο, ζωγράφος τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου.

* *Εὑρήματα.* — Ἐν Βοιωτίᾳ παρὰ τὸ ἱερόν τοῦ Ἀμφιαράου, ἐνθα ἐνεργοῦνται ἀνασκαφαί, εὐρέθη ἐνεπιγραφὸς πλάξ, ἐφ' ἧς εἶνε ἀναγεγραμμένα τὰ ὀνόματα τῶν βουλευτῶν τῆς Ἀττικῆς γνωστὰ καὶ ἐξ ἄλλης ἐπιγραφῆς.

* *Ἀνασκαφαί.* — Ὁ ἐταῖρος τῆς Γαλλικῆς σχολῆς κ. Βολγκράφ ἐπεράτωσε τὰς ἐν Ἀσπίδι τοῦ Ἄργους ἀνασκαφὰς, ἐξ ὧν περιήλθον εἰς φῶς σημαντικαὶ ἀρχαιότητες, ἧδὴ δὲ θὰ συνεχίσῃ τὰς ἐν Ἰθάκῃ, δι' ὧν θὰ πειραθῇ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἡ σημερινὴ Ἰθάκη εἶνε αὕτη αὕτη ἡ παλαιὰ, πατρίς τοῦ Ὀδυσσεύς.

— Ἡρχισαν ὑπὸ τοῦ κ. Ὀλλῶ ἀνασκαφαί εἰς τὸ ἀρχαῖον τέμενος τῶν Δελφῶν.

* *Ὀδύσσεια ζωγράφου.* — Εἶνε τραγικὸν τὸ πάθημα τοῦ Γάλλου ζωγράφου Ἐρρίκου Δὲ-Γκροῦ, δι' ὃν πολὺς λόγος γίνεται εἰς τὰς Γαλλ. ἐφημερίδας. Συνελήφθη ἐντὸς τῆς οἰκίας του ἐν Φλωρεντίᾳ ὡς τρελλός, ἐνῶ εἶχε ἀριστα τὴν ὑγίαν, καὶ ἐνεκλείσθη εἰς φρενοκομεῖον. Τοῦ ἐπῆλθεν ἡ ἰδέα ν' αὐτοκτονήσῃ ἐνεκα τῶν βασάνων. Ἐδραπέτευσεν ἐκ τοῦ φρενοκομείου καὶ ὑπὸ τὰς φοικτὰς ἐντύψεις διήλθε περὶ ἑννέα δικφόρους πόλεις τῆς Ἰταλίας. Χρήματα δὲν εἶχε μάτην ἐζητήσῃς προστασίαν. Μετὰ δέκα πέντε ἡμέρας ἔφθασεν εἰς Γένουαν. Ἐκεῖ κάποιος τοῦ ὑπέδειξε νὰ κάμῃ εἰς ἐν καφενεῖον στιγματίας προσωπογραφίας, οὕτω ἐξοικονόμησε τὸν ναῦλον του μέχρι Μασσαλίας ἐνθα εὗρε τὴν οἰκογένειάν του. Ὁ ζωγράφος ἤγειρε δικαστικὴν ἀγωγὴν πρὸς ἀποζημίωσιν. Ἐν τούτοις ἡ γενικὴ ἐντύπωσίς του δὲν εἶνε κακὴ. «Ἰσως, εἶπε φιλοσοφικώτατα εἰς συντάκτην τῆς Παρισίνης «Πρωίας», ἐχρειάζετο εἰς τὸν καλλιτεχνικὸν βίον μιά τέτοια σπουδὴ ἐκ τοῦ φυσικοῦ!»

* *Ἀνέγερσις ναοῦ.* — Τὸ Ἰγουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν προεκήρυξε διαγωνισμὸν πρὸς σύνταξιν σχεδίου διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγ. Διονυσίου ἐν Ζακύνθῳ. Εἰς τὸν διαγωνισμὸν θὰ μετὰσχῃσι μόνον Ἕλληνας ἀρχιτέκτονες. Αἱ δαπάναι προϋπελογίσθησαν εἰς 500,000 δρ.

* *Ἀλέξις Ὀμόλ.* — Ἀγγέλλεται ἐκ Παρισίων, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῆς φιλολογίας ὁ κ. Ὀμόλ, πρῶτον ἀνεύθυνος τῆς ἐντάθῃα γαλλικῆς ἀρ-

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

χειολογικῆς σχολῆς, περιέγραψε τὴν ἐν Δελφοῖς ἀνακαλυφθεῖσαν ἀκανθοειδῆ στήλην, τῆς ὁποίας τὴν συμπλήρωσιν ἐν τῷ φυσικῷ μεγέθει ἐξετέλεσεν ἐν τῷ μουσεῖῳ τῶν Δελφῶν.

Ὁ κ. Ὠμβλ εἶχε προτείνει κατ' ἀρχάς νὰ τοποθετηθῆ ἐπὶ τῆς κορυφῆς σύμπλεγμα Καρυαίδων πέριξ στελέχους ἀκάνθης. Ἡ πρότασις ἐπεδοκιμάσθη ὁμοθυμῶς καὶ ἐξετελέσθη, ἀλλὰ μετὰ ταῦτα παρατηρήθη ὅτι ἡ στήλη ἢ ἀποτελοῦσα τὴν βᾶσιν δὲν διακρίνεται ἐν ἰσορροπίᾳ πρὸς τὰ ἐπ' αὐτῆς ἀγάλματα, καὶ ὅτι ταῦτα δὲν συνηρμύζοντο πρὸς τὸ ὅλον, παρουσιάζοντα ἔλλειψιν ἀρμονίας καὶ στερεότητος καὶ ἐδέητε ν' ἀποχωρισθῶσιν.

★ **Χριστιανικαὶ κατακόμβαι.**— Ὁ κ. Γ. Λαμπάκης ἐν Μήλῳ ἐρευνῶν τὰς ἀρχαιότητας τῆς νήσου ἀνευρενὰν ὑπὸ τὴν γῆν καὶ Βαπτιστήριον τῶν ἀρχαιοτάτων χριστιανικῶν χρόνων, ὅτε οἱ χριστιανοὶ ἐδαπτιζοντο ἐν ἀνδρική ἡλικίᾳ. Εἶνε, μετὰ τὸ ἐν Πάρῳ, τὸ δεύτερον εὑρισκόμενον ἐν Ἑλλάδι. Εἶνε σχήματος σταυροῦ. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ εὑρέθη ἄμβων. Δυστυχῶς τὸ ἀρχαιοτάτον μνημεῖον κινδυνεύει νὰ ἀπωλεσθῆ, ἂν μὴ ἐγκαίρως ληφθῆ πρόνοια στηριζέως καὶ διασώσεως.

★ **Ἀνεύρεσις ἀρχαιοτήτων.**— Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀνασκαφῶν, τὰς ὁποίας ἐνεργεῖ εἰς τὸ Λύκειον ὄρος ὁ ἔφορος κ. Κορρουσιώτης, ἀνευρέθησαν πολλὰ μικρὰ χαλκὰ ἀγάλματα παρὰ τὸν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους εὑρισκόμενον βωμὸν τοῦ Διὸς. Ὁ ναὸς ὅμως τοῦ Πανός δὲν εὑρέθη ἀκόμη. Εἰς τὸν ἰππόδρομον, πολλὰ μέρη τοῦ ὁποίου εὑρίσκονται εὐτυχῶς εἰς καλὴν κατάστασιν, ἐλπίζεται ὅτι θὰ εὑρεθῶσιν ἀρκετὰ ἀρχαιολογικὰ κειμήλια, ἐξ ὧν θὰ λυθῶσι πολλὰ σκοτεινὰ ζητήματα.

★ **Διαγωνισμὸς ἀρχαιολογικῶν.**— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων ἐπὶ τῶν υποβληθέντων διὰ τὴν κατασκευὴν δικαστικῶν μεγάρων ἐν Λαμῖα σχεδίων ἐβράβευσε τὴν μελέτην τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Μ. Κορονετοπούλου φέρουσαν τὸ ψευδώνυμον «Ὀρθρος», ἀπένευμε δὲ εἰς τὸν συντάξαντα τὴν μελέτην 800 δρχ. ὡς βραβεῖον.

★ **Ὁ βυθὸς τῆς Πύλου.**— Αἱ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου ἀρξάμεναι ἐν Πύλῳ ἐργασίαι εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ θησαυροῦ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στόλου τοῦ καταστραφέντος κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν, ἀπέβησαν εἰς μάτην. Δὲν εὑρέθησαν ἢ ζύλα καὶ σιδήρα διαλελυμένων πλοίων, ἐφαρμμένα.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Καλλιτέχνη. — Ἡ καλ. ἐκδόσις τοῦ Μονάχου ἀρχίζει Ἰούλιον καὶ κλείει Ὀκτώβριον.

Ποιητῆ. — Πρὸς τί ἢ σωρεία τόσων στίχων διὰ μίαν ἀπλουσιτάτην ἔννοιαν; Ἔνας συνάδελφός σας εἶπε τὰ ἴδια εἰς δύο μόνον τετραστίχα καὶ τὰ εἶπε πολὺ ὡραιότερα. Ἴδου αὐτά:

Γιὰ πῆς μου· μοῦλε κἀποτε
μὰ κόρη μ' ἀπορία—
μπορεῖ κανεὶς ἐδῶ στήν γῆ
νὰ βρῆ τὴν εὐτυχία;

Κι' εἶπα στήν κόρη· Μακρὴν
μὴ τὴν ζητεῖς· σιμά σου
ἢ εὐτυχία βροικεῖται
κλεισμένη στήν καρδιά σου.

Φιλοτέχνη. — Ἐν Νυρεμβέργῃ τῆς Βαυαρίας, ἰδρῶθη ἄστυον διὰ τοὺς καλλιτέχνας. Ἐδῶ ἄστυλα ἔχομεν τὰς καλλιτεχνικὰς ἐκδόσεις!

Φίλῳ. — Πόσα καὶ πόσα θέματα ἠδύνατο νὰ ἐμπνευσθῶσιν ἐκ τῆς Ἑλλ. ἱστορίας οἱ καλλιτέχνηται μας. Δ. χ. ἢ ἄφεις τοῦ ἀγγέλου ἐκ Μαρθᾶνος, πίπτοντος ἡμῶν τῇ ἀναγγελίᾳ νεκροῦ; τί ἔξοχος πίναξ ἠμποροῦσε νὰ γίνῃ!

Λεξιδίδχη. Ὁ στρατὸς παράγεται ἀπὸ τὸ στορέννυμ καὶ ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ τὸ ἐκκαλεῖν.

Περιέργῳ. Τὸ πάχος θεραπεύεται, ἂν αποφασίσετε νὰ μὴ πίνετε ποτὰ. Ὁ Ζολᾶ δοτὶς ἦτο παχύσαρκος τὸ ἔκαμεν αὐτὸ καὶ ἐντὸς ὀλίγου χρόνου ἀπόλεσε 54 λίτρας ἀπὸ τὸ βᾶρος του. Εἶνε ζήτημα ὅμως ἂν ἡ δίαιτα αὐτῇ δὲν βλάπτει τὰς διανοητικὰς δυνάμεις.

Συλλέκτη. Οἱ Τοῦρκοι εἶναι χαρακτηριωτικώτεροι. Ἡ καρδιά, λέγουσιν, μοιάζει ὅταν τὸ παιδί ζητεῖ δ, τι ἰδῆ.

Ἐρωτῶντι. — Ὁ Δορέ εἰκονογράφησε τὴν Βίβλον, τὰ ἔργα τοῦ Ραβελᾶ, Λάντου, Μίλτωνος, Θεοβαντῆς καὶ Τένσον. Ἦτο καὶ γλύπτης καλός, ὅπως φανερώνει τὸ ἄγαλμα τοῦ Δουμᾶ πατρός, ὅπερ εἶναι ἐστημένον εἰς Παρισίους, εἰς τὴν πλατεῖαν Mallesherbes.

Τ. Δ. — Ἀτελιὲ ὁ Corot εἶχε τοὺς ἀγρούς. Τὴν ἄνοιξιν ἔμενε πάντοτε εἰς τὴν ἐξοχὴν. Ἡ Σάρα Βέρναδ εἶνε ζωγράφος καὶ γλύπτis. Ἐχει μάλιστα ἐκδόσει καὶ εἰς τὸ Salon. Μεταξὺ ἄλλων, ἔχει κάμη τὴν πρωτομῆν τοῦ Δαμαλά, τοῦ Σαρδοῦ καὶ τοῦ ... ἑαυτοῦ τῆς,

